

Ruta Svaža

Pilla-palla MUINASJUTUD

Illustreeris Gusts Linkevičs
Lāti keelest tõlkis Hannes Korjus

ARGO

Väike Tiina istub oma toas aknalaul ja vaatab kurval pilgul tüütult sabistavat kevadvihmakest. Õue ei tihka joosta – kohe saab märjaks.

„Sorin hoopis veidi raamaturiiulites,“ otsustab tüdruk ja asub oma lemmikraamatute kallale, mis vedelevad ripa-rapa

ja segiläbi, tihedasti üksteise peal ja kõrval. Tiina topib näpu ühe kireva kaanega raamatu selja taha ning katsub seda teiste vahelt kätte saada, aga – mis see siis on? Ta tunneb, et teda kistakse aeglaselt, ent kindlalt üha sügavamale ja sügavamale raamaturiiulisse.

Tolmune tuulevirve pühib üle tüdruku palge, koltunud kaseleht takerdub juustesse. Siis hakkab paistma öine metsalagendik ühes rikkalikult kaetud lauaga sealsamas rohu sees, aga road laual on kuidagi kummalised. Seal on vanad seemned ja kärbunud marjad, kuivanud seemned ja käärima läinud kasemahl.

Õhus vuhisevad tontlikud nahkhiired. Mingid taimevarred on kasvanud suisa taevani, aga laua ümber on istet võtnud Tiina armastatud raamatukangelased. Tiina tunneb neid kõiki nägupidi. Ometi on nad hoopis teistsugused! Tüdruk on üdini jahmunud.